

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 9/12

Luxembourg, 16. februarja 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v združenih zadevah C-611/10,
Waldemar Hudziński proti Agentur für Arbeit Wesel - Familienkasse, in
C-612/10, Jarosław Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit
Mönchengladbach - Familienkasse

Mediji in informacije

Generalni pravobranilec Mazák meni, da pravo EU državi članici ne preprečuje, da napotim ali sezonskim delavcem dodeli otroške dodatke

Toda pravo EU državam članicam ne nalaga nobene obveznosti dodeljevanja takih dajatev, te pa lahko izključijo izplačevanje otroškega dodatka ali ga zmanjšajo, če se v drugi državi izplačuje primerljiva dajatev

Uredba št. 1408/71¹ o uporabi sistemov socialne varnosti za delavce migrante kot splošno pravilo določa, da se za delavca uporablja zakonodaja države članice, v kateri je zaposlen. Toda za delavce, ki so napoteni na delo v drugo državo članico („napoteni delavci“) ali ki začasno delajo v drugi državi članici („sezonski delavci“), se še naprej uporablja socialnovarstvena zakonodaja države, v kateri običajno delajo, ne pa države članice, v kateri dejansko delajo.

W. Hudziński (C-611/10) in J. Wawrzyniak (C-612/10) imata prebivališče na Poljskem in sta vključena v poljski sistem socialne varnosti. W. Hudziński, oče dveh otrok in samozaposleni kmet, je med 20. avgustom in 7. decembrom 2007 delal kot sezonski delavec za vrtnarsko podjetje v Nemčiji. J. Wawrzyniak, ki ima eno hči, je v Nemčiji delal kot napoteni delavec od februarja do decembra 2006.

V skladu z nemškim pravom ima oseba, ki v Nemčiji ne prebiva stalno ali običajno, pravico do otroškega dodatka, če je zavezana za plačilo dohodnine. Otroški dodatek pa se ne izplačuje za otroka, ki lahko dobi primerljiv otroški dodatek drugje. Potem ko sta oba delavca vložila zahtevo za priznanje, da sta zavezana za plačilo dohodnine v Nemčiji, sta zahtevala, da se jima za obdobje, ko sta delala v Nemčiji, za vsakega otroka dodeli otroški dodatek v višini 154,00 EUR na mesec.

Obe zahtevi sta bili zavrjeni, ker naj bi se v skladu z Uredbo zanju uporabljala poljska, in ne nemška socialnovarstvena zakonodaja.

V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) odločilo, da Sodišče vpraša, ali pravo EU Nemčiji glede na to, da v skladu z Uredbo št. 1408/71 ni pristojna država članica in se njena zakonodaja ne uporablja, v teh okoliščinah preprečuje dodelitev otroškega dodatka. Bundesfinanzhof poleg tega sprašuje, ali lahko država članica izključi ali omeji pravico do družinskih dajatev, če je v drugi državi članici mogoče prejemati primerljivo dajatev.

Generalni pravobranilec Ján Mazák v danes predstavljenih sklepnih predlogih najprej pojasnjuje, da je namen navedene uredbe zagotoviti, da za zadevne osebe velja sistem socialne varnosti le ene države članice, da bi se preprečili uporaba več nacionalnih zakonodaj in spremljajoči zapleti.

Generalni pravobranilec meni, da Uredba prava, ki se uporablja, ne določa glede na to, katera država ima najugodnejši sistem socialne varnosti za delavca migranta, temveč na podlagi objektivnih dejavnikov, kot sta kraj zaposlitve ali prebivališče. Uredba samo vzpostavlja sistem

¹ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35) v različici ki izhaja iz Uredbe Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005 (UL L 117, str. 1).

koordinacije, medtem ko ne vpliva na vsebinske in postopkovne razlike med sistemi socialne varnosti. Delavcu tako ni zagotovljeno, da bosta razširitev njegovih dejavnosti v več držav članic ali njihov prenos v drugo državo članico na področju socialne varnosti nevtralna. Taka razširitev ali tak prenos bi glede na okoliščine in ob upoštevanju razlik med sistemi socialne varnosti držav članic lahko pomenila socialnovarstvene prednosti ali slabosti za delavca.

Toda generalni pravobranilec meni, da je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je treba Uredbo razlagati v korist delavcev migrantov tako, da se na podlagi **prava EU državi članici, tudi če ni pristojna država, ne sme odvzeti pravica, da delavcem dodeli socialne dajatve, predvidene v njeni nacionalni zakonodaji.**

Vendar generalni pravobranilec Mazák poudarja, da **v takih primerih državi članici ni naložena nobena obveznost dodelitve takih dajatev.** Pravo EU ne omejuje pristojnosti držav članic, da organizirajo svoje sisteme socialne varnosti, glede na neobstoj usklajenosti na ravni EU pa vsaka država članica določi pogoje pridobitve dajatev s področja socialne varnosti ter njihov znesek in trajanje.

Če torej pravo EU v takih okoliščinah državi članici ne nalaga nobene obveznosti dodelitve otroškega dodatka, za določbe nacionalnega prava, s katerimi se izključuje ali omejuje taka pravica, ni mogoče šteti, da so v nasprotju s pravom EU.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Dolžnost generalnega pravobranilca je, da Sodišču popolnoma neodvisno predstavi predlog za rešitev zadeve, ki jo obravnava. Sodišče zdaj začne posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnava, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793